R 5433 (page 104)

விசுவாசமே உண்மை இளைப்பாறுதலுக்கு அடிப்படை

FAITH THE BASIS OF TRUE REST

"விசுவாசித்தவர்களாகிய நாமோ அந்த இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிக்கிறோம்"
- எபிரேயர் 4:3.

வாரத்தின் ஏழாம் நாளன்றும், ஏழாவது வருடமும் 49ம் மற்றும் 50ம் வருடமும் யூதனுக்கு சரீர ரீதியிலான இளைப்பாறுதலை நியாயப்பிரமாணம் ஏற்பாடுசெய்து கொடுத்திருக்கிற உண்மையை நம் திறவுகோல் வசனத்தில் பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடுகிறார். இந்த ஓய்வுநாட்கள், வரவிருக்கிற மேலான இளைப்பாறுதலுக்கு அடையாளமாக இருக்கின்றன, கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசமாயிருக்கிற அனைவரும் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறார்கள், இவ்வாறு தொடர்ச்சியான ஓய்வுநாளை அனுசரிக்கிறார்கள் என்று அப்போஸ்தலர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். புதுசிருஷ்டிகளாக நாம் கர்த்தருக்குள்ளும், அவரது வாக்குத்தத்தங்களிலும் நிலைத்திருப்போமானால், நாம் எல்லா நேரத்திலும் இளைப்பாறுதலடைவோம்.

இளைப்பாறுதலடையவிசுவாசம் இன்றியமையாதது என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். தேவன் நமக்கு ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்துள்ளவைகளை நமக்கு பிரயோஜனப்படுத்த என்ன செய்யவேண்டும் என்று அவர் நமக்குக் கூறுகிறார். தேவன் ஆபிரகாமுக்கு வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்படுத்தினார், இவை ஈசாக்குக்கும், யாக்கோபுக்கும் மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன என்று அவர் நமக்கு காண்பிக்கின்றார். ஒரு விசேஷித்த பரிசுத்த தேசத்தை ஏற்படுத்துவதே தம் நோக்கம் என்று தேவன் அறிவித்திருந்து, ஆபிரகாமின் வித்தின் மூலமாகவே உலகிற்கு ஆசீர்வாதம் வரவேண்டும் என்றும், அவர்களே இந்த தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தேசமாக ஏற்படுத்தப்படுவர் என்றும் அவருக்கு வாக்களித்திருந்தார்.

ஆபிரகாம் இந்த செய்தியை விசுவாசித்து, மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் இளைப்பாறினார். ஆசீர்வாதத்தை தேவன் எவ்வழியில் கொண்டுவருவார் என்று அவர் அறியாதபோதிலும், தம் ஆணையால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றிருந்தார். அப்பொழுது, கர்த்தராகிய இயேசுவைக் குறித்தோ, அல்லது இரட்சிப்பின் திட்டத்தைக் குறித்தோ அறியவேண்டும் என்ற அவசியம் அவருக்கில்லை. தேவனை விசுவாசிப்பதில் அவர் முழு இளைப்பாறுதலை அடைந்திருந்தார். ஆபிரகாமைப்போல், அதே விசுவாசத்தை, அவரது பின்சந்ததியார் அத்தனைபேரும், அவ்வாறே பயிற்சிசெய்தனர். இவ்வாறு ஈசாக்கு யாக்கோபு , தாவீது தீர்க்கதரிசி மற்றும் அநேக தீர்க்கதரிசிகளும் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். அவர்கள் தேவனிடத்தில் முழு இணக்கமாய் இருந்தனர் என்று அவர்களுடைய எழுத்துக்கள் காண்பிக்கின்றன. வருங்காலத்திற்கென்று அவர் ஒரு கிருபை நிறைந்த ஏற்பாட்டை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார், இந்த ஏற்பாடு பொதுவாக, உலகிற்கும் உரியது என்று அவர்கள் தெளிவாக புரிந்திருந்தனர். ஆயினும் உலகின் ஜனங்களைக்காட்டிலும் மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை அடையவிருப்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். தேவனால் இன்னும் நிறைவேற்றப்பட்டிராத இக்காரியங்களில் அவர்கள் விசுவாசத்தின் இளைப்பாறுதலை அடைந்திருந்தனர்.

"ஆபிரகாம் தம் நாளைக் கண்டார், கண்டு களிகூர்ந்தார்" என்று நம் கர்த்தராகிய இயேசு பிரகடனப்படுத்தினார். அவர் தம் சுபாவக் கண்களால் அதைப் பார்க்கவில்லை, விசுவாசக் கண்களாலேயே கண்டார். எல்லா மனிதருக்காகவும் மரித்திருந்த கிறிஸ்து, அந்நாளில் மனித

குடம்பத்தை உயர்த்தி, பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து உலகத்தை மேலெழுப்புவார் என்று அவர் கண்டார். முதலாவதாக, அவரது மணவாட்டியை மேன்மைப்படுத்துவார், இறுதியில் ஒவ்வொரு சிருஷ்டிப்புக்கும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் சென்றடையும்படி செய்வார். இதுவே தேவன் ஆபிரகாமுக்கு வாக்களித்திருந்ததாகும். “உனக்குள்ளும் உன் வித்துக்குள்ளும் பூமியின் குடும்பங்கள் அனைத்தும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கும்”. ஆபிரகாம் மகிழ்ச்சியடைந்தார், அதைக் காண்கிற ஒவ்வொருவரும் மகிழ்வார்கள். அவருடைய பின்சந்ததியாருக்கு ஒரு மாபெரும் ஆசீர்வாதம் வைக்கப்பட்டிருப்பதையும், அவர்கள் மூலமாக உலகத்தாருக்கும் சென்றடைவதையும் கண்டு, ஆபிரகாம் திருப்தியடைந்தார். நாம் அதைக் காண்பதுபோல் ஆபிரகாம் தேவ திட்டத்தை தெளிவாகக் காணவில்லையெனினும், சந்தோஷமடையுமளவுக்கு கண்டார் -யோவான் 8:56.

அதிகரிக்கும் வெளிச்சமும், பெரிதான பரீட்சைகளும்

நம் யுகத்திற்கு கடந்துவரும்போது, நாம் ஒரு மாபெரும் வெளிச்சத்தையும், ஒரு மாபெரும் சிலாக்கியத்தையும் காண்கிறோம். இது அநேக விஷயங்களில் மாபெரும் விசுவாசப் பரீட்சைகளை கொண்டுவந்திருக்கிறது. தம் குமாரன் ஈசாக்கை பலிசெலுத்தும்படி அவரிடத்தில் கூறப்பட்டதனால் ஆபிரகாம் சோதிக்கப்பட்டார். தம் குமாரன் மூலமாக வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேறும் என்று அவர் அறிந்திருந்தாலும், கீழ்ப்படிதலைக் காண்பிக்கவேண்டியது தனக்குரியது, மரித்தோரிலிருந்து தம் குமாரனை தேவனால் எழுப்பமுடியும், தேவனுடைய திட்டம் நிறைவேறுவதிலுள்ள என் விசுவாசத்தை இது தடைசெய்யாது என்று அவர் கூறினார்.

சுவிசேஷயுகத்தில் ஜீவிக்கும் நாம், நம்மிடம் பேசும் தேவனுடைய குரலை, ஆபிரகாமைப்போல் காதால் கேட்டதில்லை.ஆனால் தேவனுடைய மாபெரும் திட்டம் கூடுதலாக வளர்ச்சியடையும் நேரத்தில் நாம் வாழ்ந்துவருகிறோம். உலகிற்கு அவர் தம் குமாரனை அனுப்பியிருக்கிறார், அவர் மாம்சமாகி நம்மிடையே வாசம் பண்ணினார், “அநீதருக்காக நீதிமான் ” மரித்தார்.

இயேசு தேவகுமாரனாயிருந்திருப்பாரானால் அவர் மரித்திருக்கமாட்டார் என்று அவிசுவாசம் உறுதியாய்க்கூறும். ஆனால் நீதியானது மனுக்குல சந்ததியை அடமானத்திற்குள் வைத்திருக்கிறது, ஒரு மீட்பர் அளிக்கப்படாவிடில், இவர்களுடைய நிலைமை நம்பிக்கையற்றதாக இருந்தது. ஆகவே இன்றைக்கு விசுவாசக் கண்கள், ஆபிரகாமைக் காட்டிலும் தேவனுடைய நோக்கங்களை கிரகிக்கக்கூடிய ஆற்றலை முழுமையான வழியில் பெற்றிருக்கிறது. ஆயினும் நாம் அதிக சோதனைகளையும் சிரமங்களையும் பெற்றிருந்தாலும், பெரிதான வாய்ப்புக்களையும் அதிக வெளிச்சத்தையும் உடையவர்களாயிருந்தாலும், ஆபிரகாமைக் காட்டிலும் நம் விசுவாசம் பெரியது என்று நாம் அறிந்திருக்கவில்லை. தேவனிடத்தில் ஆபிரகாம் முழு விசுவாசமும், முழு பற்றுறுதியும் வைத்திருந்தார், இதைக்காட்டிலும் வேறு ஒருவரும் வைத்திருக்கவில்லை.

மனுக்குலம் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படும் என்று தற்காலத்திலுள்ள கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் நம்புகிறார்கள். சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக அறிவுடையவர்களாயிருந்து, அதிக பரீட்சைகளை அடைவர். சிலர் குறைந்த ஆற்றலே உடையவர்களாயிருப்பதனால் கடினமான பரீட்சைகளை அவர்களால் சகிக்கமுடியாது. இவர்களால் முழுமையாக மகிழவும் முடியாது. ஆனால் தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கும் இளைப்பாறுதலை, ஆபிரகாம் அடைந்திருந்த அதே இளைப்பாறுதலை எல்லோரும் அடைந்திருப்பார்கள். தேவன் தம்முடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு, மகிமை மற்றும் கனத்துக்கான ஆசீர்வாதத்தை, இளைப்பாறுதலாக வாக்களித்திருந்தார். ஆனால் இவர்கள் நிஜமாகவே அதை இன்னும் அடையவில்லை. இந்த சுயாதீனத்தை நாம் தற்போது மெய் உறுதிப்பாடாக மட்டுமே அடைந்துள்ளோம். தேவன் தாம் வாக்களித்திருக்கிற அந்த மகிமையான நிலைக்கு நம்மை கொண்டுசேர்ப்பார் என்றும், விசுவாசத்தின்மூலம் வெற்றிபெறமுடியும் என்றும் நாம்

உணர்ந்துகொள்கிறோம். நாம் உண்மையுள்ளோராய் இருந்தால் அவர் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார். அவரவர் தாங்கள் அடைந்துள்ள அறிவு மற்றும் விசுவாசத்தின் அளவுக்கேற்ப இளைப்பாறுதலை அடைவார்கள். தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தால் மட்டுமே அதிகம் கற்றவரும், அதிக பேதையாயிருப்பவருமே இந்த இளைப்பாறுதலை அடையமுடியும்.

விசுவாசத்தின்விகிதாச்சாரத்துக்கேற்ப இளைப்பாறுதல்

நாம் இளைப்பாறுதலுக்குள் நுழைந்திருக்கிறோம், ஆனால் இது நம் இறுதியான இளைப்பாறுதல் அல்ல. இன்றைக்கு நாம் விசுவாசம் வைத்திருப்போமானால், இன்றைக்கு இளைப்பாறுதலை நாம் அடைந்திருப்போம். விசுவாசத்தை நாம் இழப்போமானால், இளைப்பாறுதலையும் நாம் இழப்போம். ஆனால் நிரந்தரமான பரிபூரண இளைப்பாறுதல் நமக்கு காத்திருக்கிறது. தேவன் பெரிதானதும் விலையேறப்பெற்றதுமான நிச்சயமானவைகளை நமக்கு வாக்களித்திருக்கிறார். அவர் நம் சிருஷ்டிகரும், நம் பிதாவுமாயிருந்து, அவர் வாக்களித்திருக்கிறவைகளை நமக்காக செய்வார். நம் விசுவாசத்தின்படியே இது நம்முள் நிறைவேறும்- அதிக விசுவாசம் அதிக இளைப்பாறுதல், குறைவான விசுவாசம் குறைவான இளைப்பாறுதல். தேவனிடத்தில் இணக்கமாய் இருப்பவர்கள் எவரோ, அவர்கள் அவரது சாட்சியத்தை நம்புவார்கள்.

தெய்வீகத்திட்டம் எல்லாவற்றையும், தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் விசுவாசிக்கிறார்கள் என்று இது சுட்டிக்காட்டுவதில்லை. ஏனெனில் இது சாத்தியமல்ல என்று நாம் காண்கிறோம். விசுவாசிப்பதற்கு சிலர் பெரிதான வாய்ப்பை அடைந்திருக்கிறார்கள், சிலரோ குறைந்த வாய்ப்பையே பெற்றுள்ளனர். இன்றைய நாளில் வாழ்கிற நாம், நம் நாளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்களைக் காட்டிலும் அதிக அனுகூலத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே நமக்கான பரீட்சையானது, அறிவில் குறைவுபட்டதிலிருந்து அதிகளவில் வராது. மாறாக, தேவனிடத்திலான விசுவாசத்தின் பரீட்சையாகவும், நமக்கு தற்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெளிச்சத்திற்கு கீழ்ப்படிதலின் பரீட்சையாகவுமே இருக்கும். இந்த யுகத்தின் முடிவில், தற்போது அருளப்பட்டுவருகிற இந்த பெரும் வெள்ளமாகிய வெளிச்சத்தை பெற்றிருக்கிற நம் விசுவாசம், அதிக பலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். தற்போது கிடைக்கின்ற அறிவை ஆதாயப்படுத்தி, விசுவாசத்தை அதிகதிகமாக அதிகரிக்கத் தேடவேண்டும். நாம் விசுவாசத்திலும், கிருபையிலும், அறிவிலும், அன்பிலும் வளர்ச்சிபெறவேண்டும். கர்த்தர் நமக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிற உதவிகளை நாம் பயன்படுத்துவோமானால், ஆழமானதும் அதிக அறிவுத்திறம் வாய்ந்த இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்போம். நாம் உண்மையாகவே நம்புவோமானால், அதற்கிசைவான கிரியைகளை நம் நம்பிக்கையாக வெளிப்படுத்துவோம்.

R5433 : page 105

வேதாகம பயன்பாட்டின்படி, விசுவாசித்தல் என்ற வார்த்தை, ஒரு உண்மையை சாதாரணமாக ஏற்றுக்கொள்வதைக் காட்டிலும், அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. வேதாகமம் “சுவிசேஷம்” என்று அழைப்பது, மாபெரும் சத்தியம் “நற்செய்திகளாக” நம் எல்லோர் முன்பாகவும் இருக்கிறது. நம் திறவுகோல் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “விசுவாசம்” என்பது, இந்த சுவிசேஷத்தில் விசுவாசம் வைத்திருப்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. நாம் விசுவாசிக்கிற அந்த சுவிசேஷம் என்ன? விழுந்துபோன சந்ததியாராகிய நம்மீது காண்பித்த தேவ அன்பு மற்றும் இரக்கத்தின் எல்லா அம்சங்களையும் இது உள்ளடக்கியுள்ளது. கிறிஸ்துவின் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள நித்திய ஜீவனையும், அதோடு இதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. சுவிசேஷ சபைக்கான சுவிசேஷமானது, இராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவோடுகூட உடன்சுதந்திரராகும் வாய்ப்பை உள்ளடக்கியதாகும்.

நம் திறவுகோல் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்காமல், வாக்களிக்கப்பட்ட இந்த ஆசீர்வாதங்கள்மீது ஒருவன் அறிவுக்கூர்மையான விசுவாசம்

வைக்கக்கூடும். ஆனால் இவ்வகையிலான விசுவாசம், அப்போஸ்தலரது எண்ணத்தின் வெளிப்பாடு அல்ல. தனிப்பட்ட நபர் அந்த உண்மைகளை அங்கீகரிக்கும் அளவுக்கு, அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு அதன்மீது செயல்படுகிறார், அந்தளவுக்கு அவர் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறார். அவர் பகுதியளவு விசுவாசிப்பாரானால், அவர் அதிகம் இளைப்பாறுதலை அடைவார். பரிபூரணமாக விசுவாசிப்பாரானால், அவர் பரிபூரணமான இளைப்பாறுதலை அடைவார், தன் விசுவாசத்தை தன் கிரியைகளால் காண்பிப்பார். சுவிசேஷ செய்தி மிகவும் அற்புதமானதாகையால், அதை நம்புகிறவன் அதினுடைய ஆசீர்வாதங்களை அடைய விருப்பங்கொள்வார். தெய்வீக சுபாவத்துக்கு கிறிஸ்துவோடுகூட உடன்சுதந்திரராகும்படியான வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமானால், மேலும் அவ்விஷயத்தை மனது கிரகித்துக்கொண்டபின், அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பை ஒருவர் ஏற்காதிருப்பாரானால் நிஜமாகவே ஒரு முட்டாளாயிருப்பார். ஆகவே யாராகிலும் ஏற்றுக்கொள்ளாவிடில் விசுவாசிப்பதில்லை என்ற விதத்திலேயே நம் திறவுகோல் வசனம் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையாகவே விசுவாசிக்கிற அனைவரும் அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, விசுவாசத்தின்மூலம் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பார்கள்.

இருதயத்தில் நம்பிக்கை அத்தியாவசியமானது

"விசுவாசித்தவர்களாகிய நாமோ " என்ற திறவுகோல் வசனத்தின் வெளிப்பாடு, விசுவாசம் இருதயத்தினை அடைந்திருக்கிறது, நம் வாழ்க்கை வழிமுறையில் விளைவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை உணர்த்துகிறது. "இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறோம்" என்ற அவ்வசனத்தின் இரண்டாவது பகுதி, அவர் விசுவாசித்திருக்கிறபடியால் இளைப்பாறுதல் படிப்படியாக அவருக்குள் வந்துகொண்டிருப்பதை உட்குறிப்பாய் உணர்த்துகிறது. அவர் முதலாவதாக விசுவாசித்திருக்கிறார், அவரது விசுவாசம் படிப்படியாக பலமாய் வளர்ச்சியடையும்பொழுது, அவர் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதை அதிகதிகமாக மதிப்பிடக் கற்றுக்கொள்ளும்பொழுது முழு இளைப்பாறுதலை அடைவார் என்பது படிநிலையாயுள்ளது.

மனிதன் தலையில் மட்டுமல்ல, இருதயத்திலும் விசுவாசிக்கிறான். இது அறிவாற்றல் சார்ந்த விசுவாசம் மட்டுமல்ல, சுவிசேஷத்தை உண்மை என நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, அதற்குள் முழுமையாக நாம் பிரவேசிக்கிறோம். இந்த இளைப்பாறுதலை ஓரளவு அடையத் துவங்குகிறோம். பின்பு கர்த்தர் நமக்குக் கொடுத்துள்ள வாக்குத்தத்தங்களுக்கு எவ்வளவு உண்மையாயிருக்கிறோம் என்று நம் அனுபவங்கள் மூலமாக கற்கும்பொழுது, இளைப்பாறுதல் அதிக ஆழமாயும், நிலையானதாயும் ஆகிறது. தேவனுடைய செய்தியில் ஆரம்பத்தில் வைத்திருந்த விசுவாசம், முழு விசுவாசமாயிருந்தது, ஆனால் நாம் கிருபையிலும் தேவ அறிவிலும் வளரும்பொழுது, நம் விசுவாசம் அதிக ஸ்திரத்தன்மையையும், நிலைநாட்டப்பட்ட தன்மையையும் அடைகிறது, அதன் அளவுக்கேற்ப நம் இளைப்பாறுதலும் உள்ளது.

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com